

Sygn. akt I ACz 1277/12

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Nowicka de Poraj

Sędziowie: SSA Barbara Górczanowska

SSA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2012 r., w Krakowie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. W.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o ustalenie nieistnienia uchwały

na skutek zażalenia powoda od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie, Wydział IX Gospodarczy z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt IX GC 257/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Powód M. W. wniósł przeciwko (...) sp. z o.o. pozew o ustalenie na zasadzie art. 189 k.p.c. nieistnienia uchwały Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 28 września 2011r., dotyczącej powołania do zarządu spółki J. K. i powierzenia mu funkcji prezesa zarządu, wraz z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie skuteczności uchwały Zgromadzenia Wspólników. Na uzasadnienie swojego roszczenia powód podał, iż w dniu 10 marca 2011 roku zawarł z udziałowcem pozwanej spółki - (...) umowę darowizny 4.800 udziałów w pozwanej spółce, natomiast wniosek o ujawnienie powoda w rejestrze KRS jako wspólnika spółki pozwanej złożony został w dniu 26 września 2011 roku na dzienniku podawczym właściwego sądu rejestrowego. Powód podał, iż G. W. w dniu 12 maja 2011 roku wraz z (...) sp. z o.o. w S. zawarł warunkową umowę sprzedaży wszystkich (7.849 posiadanych przez G. W. + 1 udział posiadany przez (...)) udziałów w pozwanej spółce na rzecz (...) w L. (Cypr). Według powoda warunki, pod którymi zawarta została przedmiotowa umowa sprzedaży, nie ziściły się, co spowodowało, iż nabywca, tj. (...) nie został jedynym wspólnikiem pozwanej spółki. Pomimo tego faktu, (...) podjął w dniu 28 września 2011 roku uchwałę, mocą której, jako jedyny udziałowiec pozwanej spółki, powołał do zarządu spółki J. K. i powierzył mu funkcję prezesa zarządu.

Powód podał, iż jest większościowym wspólnikiem pozwanej spółki, któremu przysługuje 61,146% udziałów w kapitale zakładowym i jako wspólnik ma niewątpliwy interes prawny w usunięciu wątpliwości co do stosunków prawnych spółki, w tym co do jej organów zarządzających, których działanie wpływać może istotnie na interesy powoda jako większościowego wspólnika. Tym samym zdaniem powoda ma on interes prawny w doprowadzeniu do ustania bytu prawnego zaskarżonej uchwały, która narusza jego uprawnienia korporacyjne. Powód wskazał, że każda czynność dokonana przez rzekomego prezesa zarządu pozwanej spółki w oparciu o zaskarżoną uchwałę obarczona będzie bezwzględną nieważnością, co może negatywnie odbić się na funkcjonowaniu pozwanej spółki, jak i pewności obrotu z tą spółką dla osób trzecich.

Postanowieniem z dnia 8 maja 2012r. w sprawie sygn. akt IX GC 257/12 Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IX – Sąd Gospodarczy wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia oddalił. Sąd Okręgowy argumentował, że dla udzielenia zabezpieczenia, stosownie do treści § 1 art. 730¹ k.p.c. koniecznym jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który według § 2 powołanego przepisu istnieje między innymi wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonywanie zapadłego orzeczenia. Zdaniem Sądu I instancji powód nie uprawdopodobnił w sposób dostateczny roszczenia, które wywodzi z faktu posiadania większościowego pakietu udziałów w pozwanej spółce na podstawie umowy darowizny z G. W. i jednocześnie odnosi się do zawarcia przez G. W. warunkowej umowy sprzedaży wszystkich udziałów w pozwanej spółce, która zdaniem powoda ostatecznie nie doszła do skutku z uwagi na niezrealizowanie przez cypryjskiego nabywcę jej warunków. Sąd Okręgowy wskazał, że powód w żaden sposób nie odnosi się i nie wyjaśnia faktu sprzedaży w maju 2011 roku przez G. W. całego pakietu 7.849 udziałów pozwanej spółki, podczas gdy w marcu 2011 roku G. W. darował ponad połowę (4.800) tych udziałów powodowi. Sąd I instancji podkreślił, że do obowiązków powoda należy udostępnienie Sądowi takich dokumentów, które pozwolą na słuszne przypuszczenie, że fakt, z którego wywodzone jest roszczenie rzeczywiście zaistniał, natomiast ww. niewyjaśniony i dwuznaczny aspekt sprawy poddaje w wątpliwość istnienie po stronie powoda uprawnienia do dochodzenia ustalenia nieistnienia zaskarżonej uchwały, albowiem nie można ustalić, czy i w jakim zakresie powód był udziałowcem pozwanej spółki w chwili sprzedaży udziałów.

Powyższe postanowienie w całości zaskarżył powód, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a to art. 730¹ §1 k.p.c., poprzez wadliwe przyjęcie, jakoby powód nie uprawdopodobnił w sposób dostateczny przysługującego mu roszczenia. W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, ewentualnie zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem.

Skarżący zarzucił, że wadliwe jest twierdzenie Sądu I Instancji, iż powód miałby przedstawić dowody lub dokumenty, wyjaśniające kwestie złożonego przez G. W. oświadczenia, jakoby miał on posiadać 7.849 udziałów w kapitale zakładowym (...) Sp. z o. o. po zawarciu umowy darowizny z dnia 10 marca 2011 roku. Żalący wskazał, że darowizna ta nie zostanie odwołana ani rozwiązana, a roszczenie powoda wynika bezpośrednio z faktu **pozostawania większościowym udziałowcem spółki (...) Sp. z o.o. Żalący podniósł, że nie miały miejsca żadne okoliczności, które mogłyby zniweczyć skutki dokonanej darowizny, toteż powód nie ma możliwości ich wykazania w jakikolwiek sposób.**

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

W kontekście podnoszonych w zażaleniu zarzutów, w pierwszej kolejności wypada zauważyć, że zgodnie z wymogami art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Dodać należy, że obie przesłanki zabezpieczenia muszą być spełnione kumulatywnie, co oznacza, że nieuprawdopodobnienie jednej z nich powoduje oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Uprawdopodobnienie określa się niekiedy jako ułatwione postępowanie dowodowe, surogat, namiastkę dowodu nie dającą pewności, lecz tylko wiarygodność twierdzenia o jakimś fakcie. Żądanie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza tego, iż w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego wyprowadzić należałoby odmienne wnioski. Do uprawdopodobnienia twierdzeń w postępowaniu zabezpieczającym odnoszą się ogólne reguły dotyczące uprawdopodobnienia (art. 243 k.p.c.) stosowane w postępowaniu cywilnym (tak Kodeks Postępowania Cywilnego Komentarz, tom 3, pod red. Tadeusza Erecińskiego, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2006, s. 400-401). Uprawdopodobnienie należy pojmować jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu, niedający pewności, a wyłącznie prawdopodobieństwo twierdzenia o jakimś fakcie i stanowi odstępstwo od ogólnej reguły dowodzenia twierdzonych faktów na korzyść tej strony, której

ustawa zezwala w określonym wypadku na uprawdopodobnienie faktu, na który się powołuje zamiast udowadniania go. Uwiarygodnienie roszczenia nie wymaga zatem na tym etapie postępowania niepodważalnych dowodów na okoliczność, że roszczenie jest usprawiedliwione, a od oceny sądu zależy uznanie, czy dokonane na podstawie uprawdopodobnienia ustalenia są na tyle wiarygodne, by na tej podstawie można było uznać za uprawdopodobnione fakty, na które strona się powołuje (T. Demendecki, Komentarz do art. 243 kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U.64.43.296), [w:] A. Jakubecki (red.), J. Bodio, T. Demendecki, O. Marcewicz, P. Telenga, M.P. Wójcik, Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz, Zakamycze, 2005, wyd. II.).

Skarżący wywodzi swe roszczenie z twierdzenia o przysługiwaniu mu statusu większościowego udziałowca pozwanej spółki i braku uczestnictwa w zgromadzeniu wspólników z dnia 28 września 2011r., co czyni to zgromadzenie niezdolnym do podjęcia jakiejkolwiek uchwały, a podjęte uchwały - nieistniejącymi. Zaznaczenia jednak wymaga, że – jak wynika z załączonego do odpowiedzi na pozew odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców, dotyczącego pozwanej spółki (k. 222-226) – skład osobowy spółki na dzień 28 września 2011r. przedstawiał się w ten sposób, że 7.850 udziałów w kapitale zakładowym spółki przysługiwało jednemu wspólnikowi (...).

Zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym domniemywa się, że dane wpisane do rejestru są prawdziwe. Przepis ten wprowadza domniemanie prawdziwości danych wpisanych do rejestru, także danych dotyczących składu osobowego Spółki z o.o. Ustanowione w tym przepisie domniemanie jest domniemaniem prawnym w rozumieniu art. 234 k.p.c., wiąże zatem sąd w postępowaniu cywilnym, z tym że może być obalone, ponieważ ustawa tego nie wyłącza. Skoro powód twierdzi, że stał się większościowym udziałowcem spółki na mocy umowy darowizny z dnia 10 marca 2011r., zawartej z G. W. i powołuje się na nieskuteczność umowy zbycia przez niego udziałów w Spółce na rzecz (...) w dniu 12 maja 2011r., wyjaśnienie powyższej kwestii wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie, mającego przede wszystkim na celu wzruszenie domniemania, ustanowionego przez art. 17 w.w. ustawy.

Przypomnieć przy tym należy, że postępowanie zabezpieczające nie jest płaszczyzną merytorycznej oceny przez Sąd I instancji zgłoszonego w pozwie roszczenia. Z uwagi na charakter postępowania zabezpieczającego prowadzenie postępowania dowodowego zgodnie z wnioskiem powoda, zmierzającego do obalenia domniemania przewidzianego w art. 17 ustawy o KRS, jest wykluczone w tym postępowaniu incydentalnym. Zgromadzony zaś na obecnym etapie materiał dowodowy nie pozwala na uznanie za uprawdopodobnione twierdzeń powoda o przysługującym mu statusie większościowego udziałowca pozwanej spółki, a to z przyczyn wskazanych przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Nadto jak wskazano, artykuł 730¹ k.p.c. wymienia dwie podstawy zabezpieczenia - istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, które muszą wystąpić łącznie. Domagający się udzielenia zabezpieczenia powinien podać konkretne przesłanki uzasadniające jego interes prawny, wynikające z okoliczności danej sprawy, w tym w szczególności z postępowania podmiotu mającego być zobowiązanym. W ocenie Sądu Apelacyjnego za uprawdopodobnienie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nie sposób uznać przytoczenia przez powoda okoliczności, stanowiących oczywisty skutek zaskarżonej uchwały w postaci występowania przez powołanego prezesa zarządu w stosunkach zewnętrznych jako reprezentanta pozwanej spółki. Z przepisu art. 730¹ § k.p.c. wynika, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia przejawia się jako potrzeba wydania nakazów lub zakazów zmierzających do usunięcia zagrożenia albo poważnego utrudnienia osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Stwierdzić należy, że interes prawny jako przesłanka zabezpieczenia istnieje w przypadku, gdy zachodzi potrzeba zapewnienia uprawnionemu „należytej ochrony prawnej”, zanim uzyska ochronę definitywną (ostateczną), czyli zanim zostanie osiągnięty cel postępowania w sprawie, w związku z którym następuje udzielenie zabezpieczenia. Powód we wniosku nie przedstawił zaś argumentów, które pozwalałyby na podzielenie tezy o istnieniu interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia w sposób wnioskowany w pozwie, skoro nie wskazał on na występowanie jakiejkolwiek relacji pomiędzy istnieniem zaskarżonej uchwały a sferą jego interesu prawnego, a tego ostatniego nie sposób wywodzić wyłącznie z faktu, że powód nie miał wpływu na wybór osoby sprawującej zarząd pozwaną spółką.

Istnienia po stronie powoda interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia nie uzasadnia także twierdzenie, że z uwagi na nieistnienie uchwały o powołaniu członka zarządu w osobie J. K. brak wstrzymania skuteczności uchwały doprowadzi do nieważności wszelkich czynności prawnych, działanych przez niego jako reprezentanta pozwanej spółki. Ustawodawca, przyjmując w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym rozwiązanie oparte na zasadzie zaufania do wpisu w publicznym rejestrze (art. 17 tej ustawy), uregulował skutki czynności dokonanej przez osobę niebędącą członkiem zarządu, a wpisaną do rejestru przedsiębiorców w tym charakterze, inaczej niż w postaci nieważności bezwzględnej.

Z uwagi na powyższe, wobec braku podstaw do przyjęcia, że powód uprawdopodobnił przesłanki, warunkujące udzielenie zabezpieczenia w niniejszej sprawie, wywiedzione zażalenie nie może odnieść oczekiwanego przez skarżącego skutku.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.